O carte scrisă de școlari, pentru prietenii din toată lumea

COPIII POVESTESC

Coord. Ciorici- Costache Ana-Alina

VOLUMUL ESTE REZULTATUL EFORTULUI COLECTIV AL ELEVILOR CLASEI A III-A A, DE LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE COLAN”, SFÂNTU GHEORGHE. POVEȘTILE AU FOST CREATE DE EI, ÎN CADRUL OREI DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, DEDICATĂ ZILEI LECTURII NAȚIONALE, 2025

CUPRINS

Cutia răbdării
Hanan Alhourani
Glasul clopotelor
Mara - Christiana Ardeleanu
Inimă de aur
Robert-Raymond Buceleanu
Globul de cristal
Eliza Buța
Orașul trist
David Andrei Ciocănea
Întâlnirea
Darius-Valentin Ene
Cartea magică
Delia Glăjar
Pisoiul Felix
Dragoș-Ionuț Neagoe
Regele mincinos
Daniel Constantin Manea
Magia cărții
Andrei Alexandru Marin
Harta secretă
Maya Alexandra Obreja
Capătul curcubeului
Lavinia Popica
Podul fermecat
Radu Pușcărău
Dragonul și fetița
Flavius Valentin Rădeanu
Dispariția culorilor
Robert-Ștefănuț Rechițean
Dispariția misterioasă a umbrelelor
Antonia -Nicoleta Sauciuc
Zâna magică a orașului
Sofia Elisa Șerban
Cățeii-curcubeu
Elisa Tăut
Comoara din pădure
Ștefania-Karina Toia
Sfatul
Andrei-Teodor Trecica-Cristian

CUTIA RĂBDĂRII

În ziua în care împlinea 10 ani, Alex a primit o cutie cu un bilețel pe care scria: „Nu o deschide până la miezul nopții!”

Așteptarea îl plictisea pe Alex, așa că se apucă să facă exerciții la diferite materii, în speranța că astfel timpul va trece mai ușor. Ocupându-și timpul cu diferite activități, veni ora de culcare. Băiatul a setat o alarmă care să sune la miezul nopții.

S-a trezit imediat, cu ajutorul alarmei și alergă în camera în care era cutia. Alex o deschise emoționat și văzu un cățeluș - Ciobănesc de Berna. A fost foarte fericit! În afara darului pe care l-a primit, și-a dat seama că a primit și o lecție: a învățat că răbdarea are și răsplată.

Hanan Alhourani

GLASUL CLOPOTELOR

Într-un sat liniștit, clopotele bisericii au început să bată singure în mijlocul nopții.

Vântul bătea agitat în lumina lunii care cădea pe cupola bisericii. Părea că nu e nimeni acolo, dar vuietul și norii care se adunau deasupra satului, răsuna înfiorător.

Pe cărarea bisericii, Iris mergea să vadă ce se aude. Era război și toți locuitorii satului făceau de pază în turnul bisericii, să dea de veste când se va ivi inamicul.

Mergând, speriată, auzi deodată un tunet puternic.

Un avion se prăbușise.

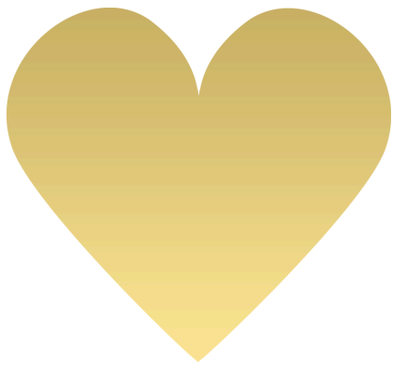
Iris, curajoasă, fără să stea pe gânduri, fugi să vadă dacă sunt victime. Fetița, sări în ajutorul pilotului, fără să se gândească la faptul că ar putea fi în pericol.

Iris, fetița de 9 ani, a dat dovadă de un mare curaj, dorind să salveze viața unui suflet, fie aceasta chiar și a inamicului.

Mara - Christiana Ardeleanu

INIMĂ DE AUR

Cândva, demult, pe fundul mării, un căluț de mare a găsit o sticlă în care era un mesaj misterios.

El, neștiind să citească, a chemat-o pe Balena, prietena sa cea înțeleaptă, să îl ajute să descifreze mesajul. Mesajul vorbea despre un vapor mare, scufundat în adâncuri. Căluțul de mare nu a stat pe gânduri și a pornit în căutarea vasului uriaș. L-a găsit, și odată cu el, a descoperit și o mulțime de lucruri interesante: gustări, jocuri și multe, multe altele. Fericit, căluțul de mare și-a invitat câțiva prieteni să exploreze vaporul. Așa se face că, tot căutând, au găsit o inimă.

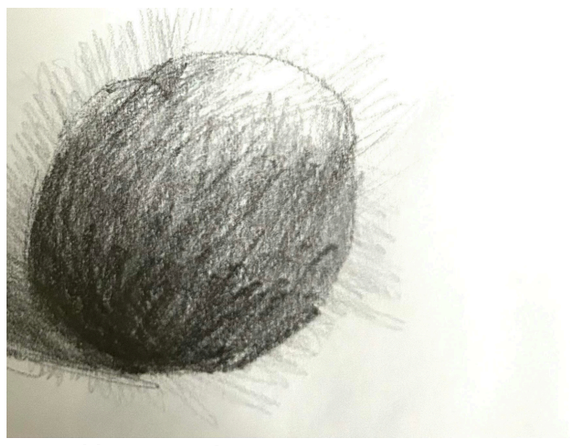
Nu orice fel de inimă: ci una de aur, despre care au aflat apoi că doreau să o captureze pirații. Nu a trecut mult și aceștia au și venit.

Au început să cerceteze vasul, dar, ce să vezi? Nu au găsit inima de aur, așa că au plecat supărați .Căluțul de mare luase inima înainte ca vaporul să fie călcat de pirați, păstrând-o în siguranță, ca pe un dar de mare preț.

Drept răsplată, inima de aur l-a ținut în viață pe căluțul de mare, mult, mult timp. Iar dacă vă întrebați de ce era specială această inimă, vă spun acum: ea avea o putere uriașă oferită de vapor, și putea să țină pe oricine în viață, oferindu-i totodată, bunătate.

Nu știu, însă, ce s-ar fi întâmplat dacă inima ar fi ajuns pe mâna piraților. Cred că ei ar fi avut nevoie de mai mult de atât pentru a nu mai fi răi... conta mult cum era și inima lor adevărată.

Robert-Raymond Buceleanu

GLOBUL DE CRISTAL

Vă voi spune o poveste...cum alta nu mai este... .Povestea unui magician foarte în vârstă, care i-a dăruit lui Luca, amicul meu, școlar și el, un glob care îi arăta viitorul.

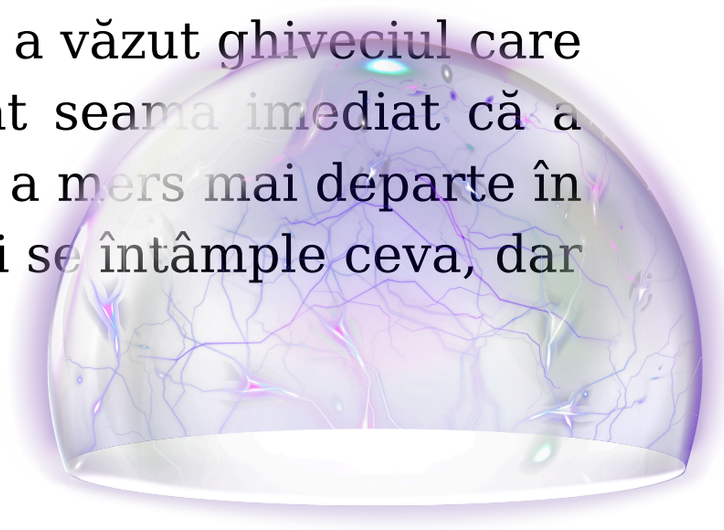
Pentru că Luca încă nu știa ce face globul acela, aflat în continuă mișcare, întrebă:

-Ce face tinicheaua asta?

- Vei afla foarte curând!

Băiatul, neavând încredere în bătrânul magician, și-a băgat globul de cristal în geantă și a plecat, însă pe drum, își dădu seama că se aud zgomote din geantă. Era globul. Luca se sătură de gălăgia produsă de acesta, îl luă și imediat ce privi în el, băiatul observă imaginea în care o plantă urma să îi cadă în cap.

Speriat de soarta sa, Luca s-a dat imediat la o parte și a văzut ghiveciul care s-a spart chiar la un centimetru distanță de el. Și-a dat seama imediat că a greșit, deoarece nu a avut încredere în magician. Băiatul a mers mai departe în linie dreaptă, făcând pașii cu frică și cu mare grijă să nu i se întâmple ceva, dar se uita doar la glob.

Deodată, Luca nu mai vedea nimic în acesta. El scutura din ce în ce mai tare globul de cristal, crezând că i se va întâmpla ceva foarte grav.
Înfricoșat de viitorul său, Luca s-a dus direct acasă. S-a încuiat în camera lui, a deschis geanta, iar globul a început să lumineze toată camera.

Speriat de ce i s-ar putea întâmpla, Luca nu a mai ieșit din camera lui. Anii au trecut și nimeni nu știe nici azi ce s-a întâmplat cu el.
Așadar, e bine să nu crezi tot ce vezi și tot ce auzi!

Buța Eliza

ORAȘUL TRIST

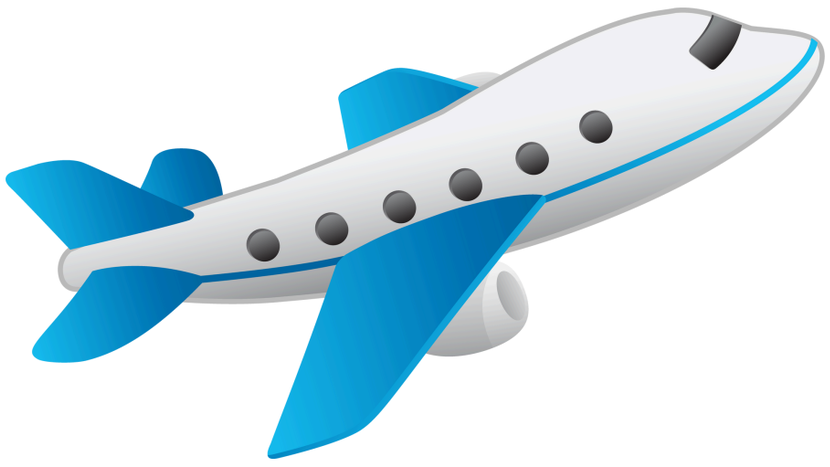
Se întâmpla demult...într-un oraș în care nimeni nu zâmbea. Un băiat a găsit un borcan în care era o rază de soare, cu care putea să îi facă pe toți să zâmbească.

Orașul era condus de o regină. Ea a aflat despre descoperirea băiatului, l-a arestat și a pus borcanul în seiful castelului ei. Captiv fiind, băiatul a muncit zi și noapte la schițele sale: își dorea să construiască un avion. După ani și ani, tânărul a fost eliberat, însă a reușit să ia cu el și borcanul special.

A reușit să construiască avionul și a făcut teste și teste, iar când a fost convins că totul este pregătit, a pus borcanul în avion, l-a înălțat în văzduh, iar conținutul s-a vărsat peste întregul oraș.

De atunci, fiecare și-a găsit din nou zâmbetul.

David Andrei Ciocănea

ÎNTÂLNIREA

Pe o planetă îndepărtată, un astronaut a întâlnit o creatură care îi putea citi gândurile.

Uimit, astronautul o întrebă:
- Știi ce se întâmplă cu mine?
- Da, desigur! Nu de aceea se spune că sunt creatura care îți poate citi gândurile?!
- De ce ai face asta?
-Pentru că vreau!
-Ce creatură ciudată!
- Ce ai spus?
- Nimic!

Creatura s-a îndepărtat.

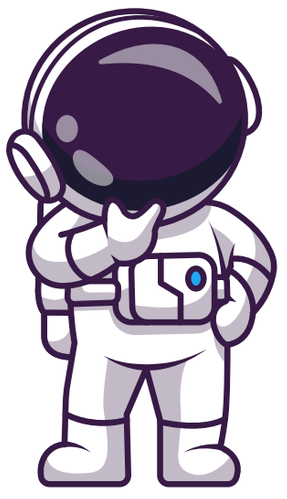
-Hei! De ce pleci?

- Pentru că m-ai supărat! Aveam multe să îți spun, însă acum nu îți mai ofer această șansă.

Amândoi și-au văzut de viețile lor.

Nu s-au mai întâlnit niciodată, însă astronautul a rămas mereu cu gândul la purtarea lui nepotrivită.

Darius-Valentin Ene

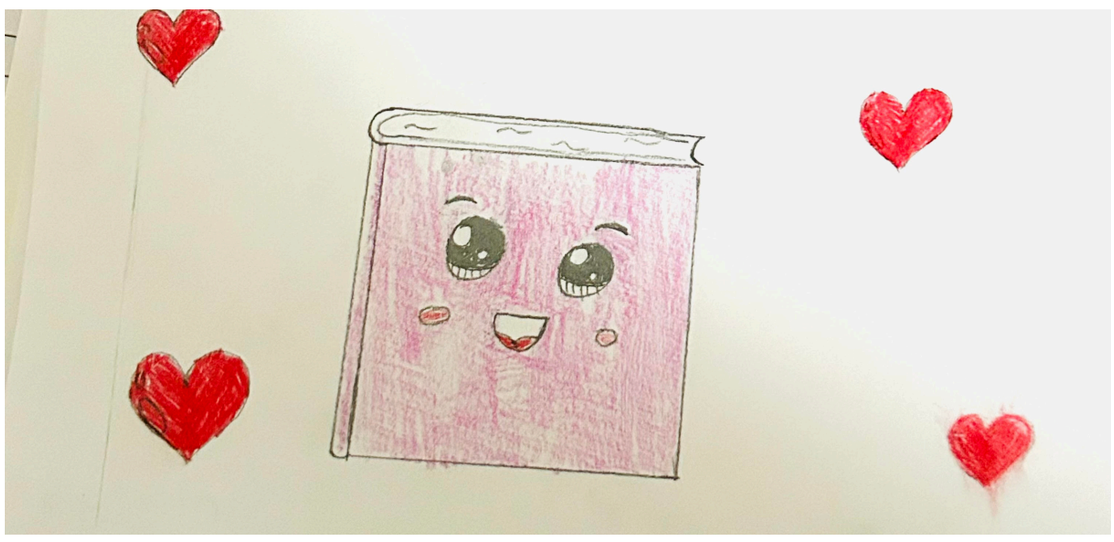
CARTEA MAGICĂ

Într-o bibliotecă uriașă, un băiat a descoperit o carte în care fiecare pagină se scria singură.

Uimit, a luat cartea pe furiș, acasă. Ajuns acolo, cercetă cu atenție volumul. Se sperie foarte tare când rânduri, rânduri începură să se aștearnă pe hârtie.

- Această carte este chiar ciudată!- spuse el.

-De ce?- se auzi o voce. Era chiar glasul cărții. Băiatul descoperi atunci că aceasta poate să și vorbească. Și au vorbit mult...și au ajuns cei mai buni prieteni.

Câțiva ani mai târziu, cei doi au ajuns celebri scriitori, semnând, împreună, multe, multe povești. Ați auzit despre „Șoarecele și pisica”, „Vântul”, „Soarele și luna”? - sunt doar câteva povești din cele scrise de cei doi.

Nu mult timp după aceea, băiatul a dus cartea înapoi, pe raftul de pe care a luat-o.

De veți căuta în bibliotecă și veți citi mult, nu mică vă va fi mirarea când veți vedea ce comori veți descoperi.

Delia Glăjar

PISOIUL FELIX

Într-o noapte ploioasă, un pisoi rătăcit a găsit adăpost într-un conac...

Ajuns acolo, a început să exploreze locul. A descoperit o mulțime de pești, într-un acvariu, din care a luat câțiva și i-a dus familiei lui. Aceasta s-a bucurat foarte mult.

Pisoiul Felix era tare mândru că a găsit soluția pentru a-și hrăni familia, așa că mergea mereu la conac. Până într-o zi...când, întors acasă cu peștele, Felix descoperi că familia lui a dispărut... a început să îi strige pe toți ai lui. Nu primi niciun răspuns...

Felix începu, așadar, marea căutare.

A umblat peste tot, a chemat și alți pisoi în ajutor. Nimeni nu-i găsi.

În cele din urmă, Felix s-a întors la conac și mare-i fu mirarea că familia lui era acolo.

Văzându-se, în sfârșit, după atât de mult timp, cu toții s-au bucurat tare mult.

Dragoș-Ionuț Neagoe

REGELE MINCINOS

Veți afla acum o întâmplare cum nu s-a mai auzit nicicând în lumea aceasta mare. Demult, un rege a ajuns într-o lume unde nimeni nu mai putea rosti decât adevărul...

Însă regele despre care vă povestesc a vrut să vadă ce se întâmplă dacă nu respectă această regulă și... a spus o minciună. Se îndată s-a aflat de isprava lui, iar el a fost fugărit prin Regat, mult timp. În cele din urmă, a fost prins de oamenii legii și a fost condamnat la un an de închisoare.

Regele nu a putut să se împace cu această veste, astfel că, închis fiind, când venea ora mesei, lua lingura și, când nu îl vedea nimeni, săpa în pământ. După o vreme, a reușit să facă o gaură mare și așa a reușit să scape: furișându-se prin acea gaură.

Chiar și așa, el nu s-a învățat minte, și, după o săptămână de libertate, a spus din nou o minciună, de data aceasta, fără să-și dea seama și iar a fost fugărit prin tot Regatul. A fost prins din nou și întemnițat, iar paza a fost și mai puternică, de această dată. Regele a încercat să scape, dar... degeaba. Astfel, s-a gândit să îl roage pe unul dintre prizonieri să îl ajute și astfel, să găsească o cale pentru a scăpa împreună.

Într-o zi, găsind un moment de neatenție al paznicilor, au reușit să deschidă ușa și au reușit să evadeze.

Deodată, un sunet puternic s-a auzit, făcându-l pe rege să tresară.

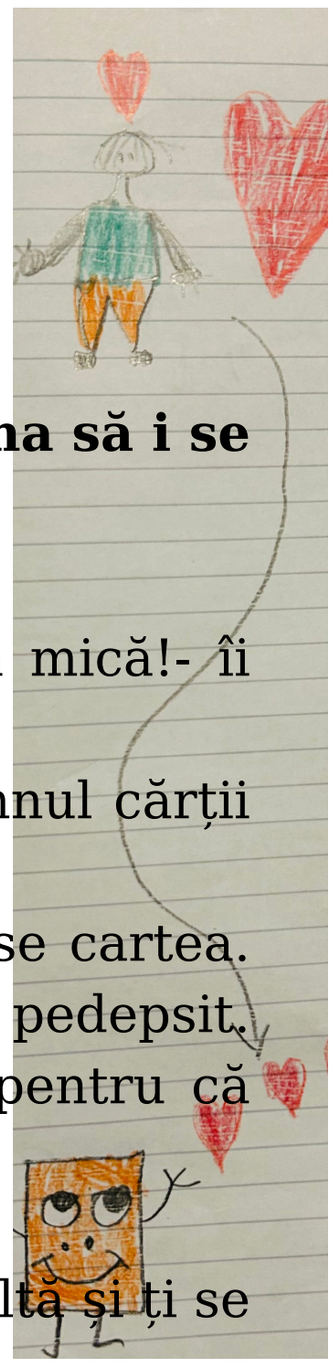
Ce bine! A fost doar un vis!- a spus el, însă chiar și așa, cu ajutorul unui vis, regele și-a dat seama că...nu este bine să minți, nici măcar pentru a face o glumă sau pentru a vedea ce se întâmplă în urma acelei minciuni!

Daniel Constantin Manea

MAGIA CĂRȚII

Într-o zi, un băiat a găsit o carte care îi spunea exact ce urma să i se întâmple în ziua respectivă.

- Mâine să fii atent! Ai grijă și învață, deoarece altfel vei lua notă mică!- îi spuse, deodată, cartea.

- Nu cred așa ceva!- îi răspunse băiatul, care nu luă în seamă îndemnul cărții și... plecă la școală nepregătit, cu lecția neînvățată.

Ajuns acolo, la scurt timp, i s-a întâmplat exact ceea ce îi spusese cartea. Fiind ascultat și fiind nepregătit, a luat notă mică. Ajuns acasă, a fost pedepsit. Atunci, băiatul a realizat că era bine să fi ascultat mesajul cărții, pentru că aceasta nu minte.

- Mâine ce se va întâmpla? - o întrebă el.

-Mâine, dacă nu vei avea grijă, în drum spre școală vei călca într-o baltă și ți se vor uda picioarele.

- Îți mulțumesc! Voi avea grijă pe unde calc!

Zis și făcut: ascultă de carte și se feri toată ziua de bălțoace, ajungând acasă uscat și teafăr. Înainte de culcare, băiatul întrebă din nou cartea:

-Mâine ce mi se va întâmpla?

Cartea nu îi dezvălui ce avea să se întâmple, însă îi spuse:

- Băiete, nu mai pot să îți spun nimic! Trebuie să mă fac bine, dar pentru asta, trebuie să mă duci înapoi în bibliotecă, unde îmi este locul!

Tu trebuie să te bazezi pe ceea ce știi și să fii responsabil pentru faptele tale. Băiatul ascultă.

Fiind îngrijorat pentru ea, duse cartea înapoi în bibliotecă și deveni un băiat silitor și responsabil.

Andrei Alexandru Marin

HARTA SECRETĂ

Demult, într-o tabără de vară, un grup de copii a descoperit o hartă ascunsă într-un trunchi de copac.

Unul dintre ei veni cu ideea să taie trunchiul, ca să poată să scoată harta de acolo, însă nu aveau cu ce.
Atunci, alt copil spuse:
- Să mergem în pădure, să căutăm ceva ascuțit!
Ceilalți au fost de acord. Au mers și au mers și au mers, până când, nu se știe cum, au dat de o piatră ascuțită.
- Această piatră poate fi perfectă pentru a mai tăia din trunchi și pentru a reuși să scoatem de acolo harta - a spus unul dintre copii.

Zis și făcut. Au ajuns înapoi la locul cu pricina, au început să cresteze trunchiul, astfel că harta fu eliberată și au aflat ce ascundea ea. Ascundea un mesaj și anume acela în care li se spunea să meargă în pădurea învecinată, unde vor putea întâlni un copac vorbitor. Copiii și-au luat inima în dinți și au pornit la drum. Au mers mult, dar au ajuns la locul pe care îl căutau. În mijlocul pădurii, dintre restul copacilor, unul ieșea în evidență: era mic, mic.
- Ce e cu acest copac mic în mijlocul pădurii?- a întrebat unul dintre copii.
- Poți vorbi? - a întrebat altul.
Atunci, copăcelul misterios spuse:
- Desigur.
- Grozav! Ne bucurăm să te întâlnim! -Vrei să fim prieteni?- au spus copiii, într-un glas.
- Normal că vreau, dar voi sunteți siguri că vreți?
-Bineînțeles! - răspunseră copiii.
Unul dintre ei, mai curios din fire, întrebă:
- Câti ani ai? Cum te cheamă?
- Am 101 ani. Mi se spune Floricel.
- Drăguț nume! Floricel!- exclamară copiii.
Atunci, copacul spuse:
- Vreau să vă dezvălui un secret!
Brusc, copacul se ridicase din culcușul său mic, devenind, de fapt, un copac uriaș, iar copiii se speriară și încercară să fugă, până când ceva i-a oprit:
- Sunt eu! Floricel! Nu vă fie teamă!
Copiii s-au oprit și s-au liniștit.

- În toți acești ani, am fost blocat aici, în trunchiul acesta, singur, fără niciun prieten. Nu am mai vrut să cresc. Păream cel mai mic din pădure. Dar toate astea, din tristețe. Până m-ați găsit voi! Voi ați găsit harta secretă, ați vrut să-mi deveniți prieteni și ați fost foarte buni cu mine! De aceea, am decis să vă dezvălui secretul meu.

Voi m-ați ridicat atunci când îmi era cel mai greu. Vă voi fi mereu recunoscător! Între copii și copac s-a legat, de atunci, o prietenie frumoasă, iar crengile lui Floricel au devenit brusc pline de flori. El i-a însoțit pe copii înapoi în tabără și, fără să știe, le-a oferit acestora, o amintire și o lecție de neuitat.

Sfârșit.

Maya Alexandra Obreja

CAPĂTUL CURCUBEULUI

A fost odată o fată pe nume Natalia. Ei îi plăcea foarte mult să sară în bălțile formate după ploaie.

Într-o dimineață, ploaia s-a oprit, iar Nati, fericită, s-a îmbrăcat repede și a fugit pe ușă pentru a începe joaca ei preferată. Se tot juca, se tot juca, dar dintr-o dată, fetița s-a oprit. Văzu un curcubeu pe cer, iar ochii au îi străluciră de admirație, până când, micuța se întrebă:
- Oare care e capătul curcubeului?

Nati a pornit în căutarea lui. Pe drum, își imagina că poate la capăt de curcubeu se află un spiriduș cu o comoară. Obosită, s-a oprit pentru un timp și s-a uitat pe cer, să vadă dacă merge în direcția potrivită. Privea, privea și...surpriză: curcubeul a dispărut. Fetița s-a întristat, pe moment, însă și-a dat seama că nu are motiv: trebuie să ne bucurăm de ceea ce vedem și de ceea ce avem, atunci când avem.

Lavinia Popica

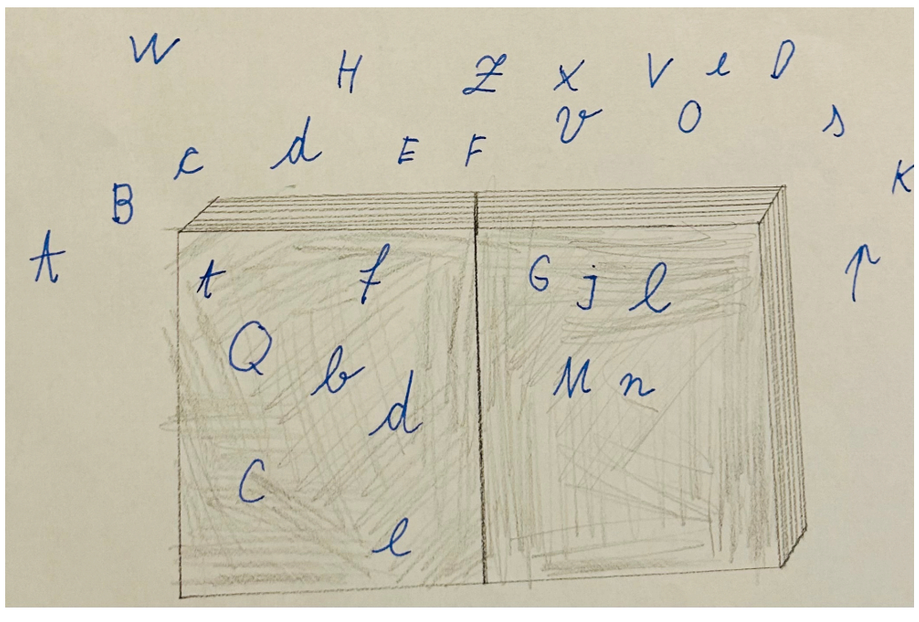
PODUL FERMECAT

Când Mara a deschis cartea veche din pod, literele au început să plutească în aer.

Fata le-a cules și le-a ordonat pe toate, refăcând poveștile scrise de pe vremea străbunicilor, cu Feți-Frumoși, zâne și balauri. Acestea erau atât de captivante, încât cuvintele erau citite pe nerăsuflate.

Așa a devenit Mara pasionată de citit, și nu oriunde, ci în pod, unde a mai găsit și alte cărți prăfuite, care așteaptă să fie citite.

Radu Cristian Pușcărău

DRAGONUL ȘI FETIȚA

Demult, o fetiță s-a trezit într-o lume unde fiecare om avea propriul său dragon protector.

Dragonul ei era mare, frumos, rapid și iubitor. Fetița era înaltă, slăbuță, jucăușă și veselă.

Într-o zi de iarnă cu multă zăpadă, dragonul o duse pe fetiță într-o excursie pe un vârf de munte. Cum mergea pe munte, fata își fractură piciorul. Dragonul încercă să o ajute, dar, cum nu reuși și nu au putut să își continue drumul, el o duse acasă și chemă întăriri.

Dragoni de toate felurile și culorile, prieteni cu dragonul fetiței, au venit să o ajute pe fetiță.

Cu așa ajutoare, piciorul ei se vindecă rapid. Ea află cât de importantă e prietenia și cât de important e să îi ajuți pe cei din jurul tău atunci când au nevoie și mai ales, cu ceea ce au nevoie.

Cu toții, fetița și dragonii, au trăit fericiți până la adânci bătrâneți.

Flavius Valentin Rădeanu

DISPARIȚIA CULORILOR

Într-o dimineață, Matei s-a trezit și a realizat că toate culorile din lume dispăruseră.

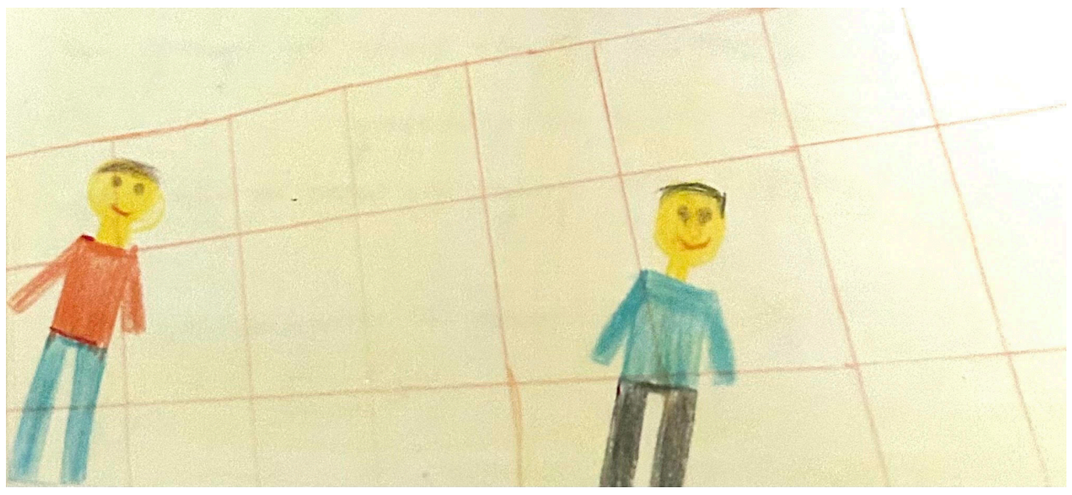
El a fost tare speriat, însă nu pentru mult timp, pentru că și-a dat seama că doar pentru doi oameni au dispărut culorile- pentru el și pentru încă o persoană. A început să întrebe în stânga și în dreapta:

- Hei, dragi colegi, voi puteți vedea culori?
- Da, bineînțeles! Putem vedea culori!

Matei și-a continuat căutările, dar fără succes. Până într-o zi, când a venit un coleg nou în clasă. Matei, văzându-l și pe el speriat, și-a dat seama că aceasta era persoana pe care o căuta: cea care nu putea vedea culori.

În acel moment, povestind și începând să lege o prietenie frumoasă, amândoi au putut vedea, din nou, totul în culori.

Robert-Ștefănuț Rechițean

DISPARIȚIA MISTERIOASĂ A UMBRELELOR

Într-o zi ploioasă, copiii dintr-un oraș și-au dat seama că toate umbrelele lor au dispărut.

Panicați și surprinși în același timp, au plecat în căutarea lor. În timp ce cutreierau orașul în lung și-n lat, și-au îndreptat privirea spre cer și ce să vezi? Un stol de berze, cu bebeluși în cioc, ce erau protejați de ploaie cu umbrelele copiilor.

Văzând una ca asta, supărarea copiilor s-a transformat în bucurie, plecând fiecare cu zâmbetul pe buze, spre casă.

Antonia -Nicoleta Sauciuc

ZÂNA MAGICĂ A ORAȘULUI

La ora 12 fix, ceasul din turn s-a oprit, iar tot orașul a rămas înghețat în timp.

Apoi... o lumină roz a apărut în depărtare.

Era Zâna magică. Ea a văzut situația și a găsit o soluție: bagheta ei cu cristale și cu sclipici roz și alb.

Cu ajutorul acestei baghete, a dezghețat micul oraș, iar timpul a început să se scurgă din nou. La fel și viețile oamenilor.

Printre ele, și viața lui Josk, un băiat care și-a dorit foarte mult ca timpul să se oprească, pentru ca fericirea pe care o simțea să nu se termine niciodată.

Sofia Elisa Șerban

CĂȚEII-CURCUBEU

Într-un sat, uitat în munți, trăia bunicul meu. Acolo, el se bucura de aerul curat, de pădurea verde ce înconjura satul, de ciripitul păsărilor care îl trezeau dimineață.

În timp ce săpa în grădină, bunicul a găsit o cheie ruginită, cu inițialele „P.T.” și se întrebă de unde era cheia, de ce fusese ascunsă și ce însemna „P.T.”? El a luat cheia și i-a întrebat pe toți oamenii din împrejurimi dacă știu ceva. Nimeni nu i-a răspuns. Doar o bătrânică știa povestea:

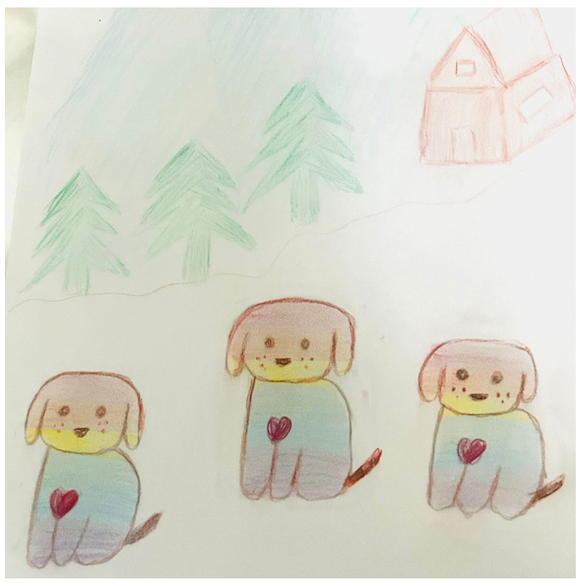
- Bună ziua! Știți ceva despre cheia aceasta? Am găsit-o îngropată în grădină.

- Bună ziua! Da, știu! În pădurea de lângă sat există o cabană părăsită. Ea a aparținut unui vârstnic care avea inițialele numelui „P.T.”. Acolo se ascunde ceva, cu siguranță, pentru că se aud zgomote!

Auzind acestea, bunicul s-a dus în pădure și a găsit cabana. A deschis-o și în ea a găsit... căței care erau în culorile curcubeului.

Bunicul, impresionat de frumusețea cățeilor, i-a luat pe toți acasă. Și au trăit cu toții fericiți...și au avut zile minunate și pline de culoare.

Elisa Tăut

COMOARA DIN PĂDURE

Într-o pădure fermecată, un băiețel a descoperit o poartă strălucitoare, ascunsă sub o rădăcină uriașă.

Temător, s-a apropiat încet și a încercat să îndepărteze rădăcina uriașă, pentru a putea intra pe poartă. Cu o piatră ascuțită, a început să taie rădăcina. Poarta era plină de rugină și avea o încuietoare. Din păcate, cheia nu era pe acolo.

Băiatul a încercat să se cațăre, dar nu a reușit. A încercat iar să se cațăre, dar tot nu a reușit. A treia oară a fost cu noroc. A urcat pe gratiile porții, apoi a sărit pe partea cealaltă.

În acea „grădină” erau mulți trandafiri ofiliți și o cocioabă mică în mijloc.

Atunci când băiatul văzu ce se afla în grădină, spuse, supărat:

- Eu m-am cățărat atât de mult, pentru o cocioabă afurisită?! M-am cățărat, m-am și lovit la picior...

În acel moment, apăru un domn înalt, îmbrăcat în negru, cu un buchet de flori și cu o lumânare în mână.

PE LOC, băiatul realiză ce era acolo: un cimitir!

Bărbatul îl văzu pe copil și îi spuse:

-Hei! Ce cauți tu aici? E grădina mea ferme...

- FERMECATĂ?! Tu numești asta „FERMECAT”?! E un cimitir!

-Ba nu! Nu e!

- Deci, m-am înșelat...? Atunci de ce ai o lumânare în mână?!

- Pentru că în cocioabă sunt îngrășăminte pentru florile mele, căci seceta a revenit și toate s-au ofilit, și trebuie să fac lumină în încăpere, ca să le iau de acolo!

- Deci, m-am înșelat din nou... mda... cam urât ai amenajat pe aici... florile ofilite, până și cocioaba e urâtă-foc!

- Măi, măi, măi... hai cu mine!

Au mers în încăpere și au văzut că de fapt acea căsuță mică era foarte frumoasă în interior. Avea tablouri, cărți, fotolii, lustre și alte obiecte foarte frumoase.

-Uaaau! Ce frumos! Se pare că nu încetez din a mă înșela... îmi pare rău...

- Îți accept scuzele, dar de acum încolo, să „nu mai judeci o carte după copertă!”

- Bine, domnule! Vă promit!

De atunci, băiețelul nu a mai judecat pe nimeni și nimic după cum arată.

... Sfârșit...

Ștefania-Karina Toia

SFATUL

În timp ce se plimba prin parc, Ana a văzut o pasăre vorbitoare care i-a cerut ajutorul.

- Nu am ascultat-o pe mama, când mi-a spus să stau cuminte în cuib și când a plecat după mâncare, din neatenție, am căzut. Am vrut să văd doar cum arată lumea de dincolo de cuib. Ai putea să mă ajuți? Încă nu știu să-mi folosesc aripile, zise pasărea.

Ana luă pasărea în palmele ei și spuse:

- Lumea e plină de minunății, de culori, de miresme, dar și de pericole. Trebuie să-ți asculți mama, care are multe sfaturi bune și niciodată să nu ieși din cuvântul ei!

Apoi, puse pasărea înapoi în cuibul ei.

- Mami, mami, îți promit că de acum încolo, te voi asculta mereu, îi spuse mamei sale, pasărea, care se întorsese și o căuta îngrijorată.

Din acea zi, pasărea a ascultat-o mereu pe mama ei li le spunea tuturor copiilor să-și asculte părinții.

Andrei-Teodor Trecica-Cristian

DREPTURILE ASUPRA ACESTUI VOLUM ÎI APARȚIN ANEI - ALINA CIORICI-COSTACHE ȘI WWW.CIORICÍCA.RO

ILUSTRAȚIE COPERTĂ:HTTPS://WWW.CANVA.COM/DEȘIGN/DAGFSDVNF5E/CFGEMJYESE6SCK9ATIHRAW/EDIT

DESENELE SUNT REALIZATE DE ELEVII CLASEI A III-A A, DE LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE COLAN”, SFÂNTU GHEORGHE

ILUSTRAȚII: WWW.CANVA.COM